

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 592/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. septembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej F., s. r. o., B., konajúca prostredníctvom konateľ a advokáta JUDr. B. F., vedené pod sp. zn. Rvp 11051/2013, sp. zn. Rvp 11619/2013, sp. zn. Rvp 11620/2013, sp. zn. Rvp 11621/2013, sp. zn. Rvp 11622/2013, sp. zn. Rvp 11629/2013, sp. zn. Rvp 11630/2013, sp. zn. Rvp 11631/2013, sp. zn. Rvp 11632/2013, sp. zn. Rvp 11634/2013, sp. zn. Rvp 11635/2013, sp. zn. Rvp 11636/2013, sp. zn. Rvp 11637/2013, sp. zn. Rvp 11638/2013, sp. zn. Rvp 11639/2013, sp. zn. Rvp 11640/2013, sp. zn. Rvp 11644/2013, sp. zn. Rvp 11645/2013, sp. zn. Rvp 11646/2013, sp. zn. Rvp 11647/2013, sp. zn. Rvp 11648/2013, sp. zn. Rvp 11650/2013, sp. zn. Rvp 11651/2013, sp. zn. Rvp 11652/2013, sp. zn. Rvp 11653/2013, sp. zn. Rvp 11654/2013, sp. zn. Rvp 11655/2013, sp. zn. Rvp 11656/2013, sp. zn. Rvp 11657/2013 a sp. zn. Rvp 11658/2013, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3 NcC 353/2012 z 19. októbra 2012, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 11051/2013, sp. zn. Rvp 11619/2013, sp. zn. Rvp 11620/2013, sp. zn. Rvp 11621/2013, sp. zn. Rvp 11622/2013, sp. zn. Rvp 11629/2013, sp. zn. Rvp 11630/2013, sp. zn. Rvp 11631/2013, sp. zn. Rvp 11632/2013, sp. zn. Rvp 11634/2013, sp. zn. Rvp 11635/2013, sp. zn. Rvp 11636/2013, sp. zn. Rvp 11637/2013, sp. zn. Rvp 11638/2013, sp. zn. Rvp 11639/2013, sp. zn. Rvp 11640/2013, sp. zn. Rvp 11644/2013, sp. zn. Rvp 11645/2013, sp. zn. Rvp 11646/2013, sp. zn. Rvp 11647/2013, sp. zn. Rvp 11648/2013, sp. zn. Rvp 11650/2013, sp. zn. Rvp 11651/2013, sp. zn. Rvp 11652/2013, sp. zn. Rvp 11653/2013, sp. zn. Rvp 11654/2013, sp. zn. Rvp 11655/2013, sp. zn. Rvp 11656/2013, sp. zn. Rvp 11657/2013 a sp. zn. Rvp 11658/2013 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 11051/2013.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a ako neprípustné.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 4. a 11. marca 2013 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej F., s. r. o., B., konajúca prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. B. F., ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 NcC 353/2012 z 19. októbra 2012 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka doručila Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) žaloby o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorými sa proti Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, domáha svojich nárokov podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za

škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „žaloby o náhradu škody“). Ku vzniku škody malo podľa nej dôjsť kontinuálnym a zásadným zásahom do jej základných práv, najmä práva na poskytnutie súdnej ochrany v zákonom predpokladanej kvalite a práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov v exekučných konaniach vedených okresným súdom, ktorých účastníkom bola sťažovateľka (oprávnená, pozn.). Konania, predmetom ktorých sú nároky sťažovateľky na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy proti Slovenskej republike, sú okresným súdom vedené pod sp. zn. 4 C 150/2012, sp. zn. 10 C 93/2012, sp. zn. 9 C 83/2012, sp. zn. 9 C 116/2012, sp. zn. 10 C 152/2012, sp. zn. 10 C 175/2012, sp. zn. 10 C 174/2012, sp. zn. 10 C 171/2012, sp. zn. 9 C 134/2012, sp. zn. 9 C 144/2012, sp. zn. 9 C 93/2012, sp. zn. 10 C 129/2012, sp. zn. 9 C 143/2012, sp. zn. 9 C 92/2012, sp. zn. 9 C 120/2012, sp. zn. 12 C 84/2012, sp. zn. 9 C 102/2012, sp. zn. 9 C 154/2012, sp. zn. 10 C 177/2012, sp. zn. 9 C 153/2012, sp. zn. 10 C 176/2012, sp. zn. 10 C 165/2012, sp. zn. 10 C 91/2012, sp. zn. 10 C 85/2012, sp. zn. 9 C 111/2012, sp. zn. 9 C 88/2012, sp. zn. 10 C 103/2012, sp. zn. 9 C 95/2012, sp. zn. 10 C 168/2012 a sp. zn. 12 C 91/2012 (ďalej spolu aj „predmetné konania okresného súdu“).

Sťažovateľka v sťažnostiach poukazuje predovšetkým na skutočnosť, že práve nesprávny úradný postup okresného súdu poznačený zbytočnými prieťahmi bol dôvodom podania jej žalôb o náhradu škody okresnému súdu, ktorý je zároveň podľa Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) súdom príslušným na prerokovanie a rozhodnutie týchto vecí.

Sťažovateľka v záujme ochrany svojho práva na spravodlivé konanie sformulovala *„už v úvode podanej žaloby požiadavku na to, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednaním veci o prikázaní veci (tohto sporu) inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Žiar nad Hronom sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkovi konania (námietka zaujatosti z objektívneho pohľadu)“*. V rámci odôvodnenia svojej požiadavky okrem iného poukázala na skutočnosť, že okresný súd, ktorý zapríčinil svojím nesprávnym úradným postupom vznik škody na jej strane, nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude

o tejto škode rozhodovať, ďalej na to, že takýmto postupom by došlo k nerešpektovaniu zásady *nemo debet esse iudex in propria causa*, a taktiež poukázala na judikatúru ústavného súdu týkajúcu sa rozhodovania o nestrannosti zákonného sudcu.

Napadnuté uznesenia krajského súdu sú podľa sťažovateľky nesprávne, spôsobujúce zásah do jej práv, konkrétne:

«- základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 Ústavy SR) a práva na prerokovanie veci nestranným súdom;

- základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „Dohovor“), t. j. práva na nestranný súd zriadený zákonom.»

Sťažovateľka v rámci svojej argumentácie poukázala na právne závery obsiahnuté v judikatúre ústavného súdu (napr. II. ÚS 283/09, III. ÚS 116/06, II. ÚS 336/09, III. ÚS 47/05, III. ÚS 71/97, I. ÚS 46/05, IV. ÚS 345/09), ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) týkajúce sa rozhodovania o nestrannosti zákonného sudcu (rozsudok ESLP Findlay v. Spojené kráľovstvo z 25. februára 1997, odsek 73; rozsudok ESLP Kyprianou v. Cyprus z 15. decembra 2005).

V predmetných konaniach vedených okresným súdom bude podľa sťažovateľky nevyhnutné na základe vykonaného dokazovania posúdiť, či a akým spôsobom došlo k uskutočneniu nesprávneho úradného postupu, pričom pri danom právnom stave bude takéto posudzovanie uskutočňovať súd, ktorý nesprávny úradný postup vykonal a spôsobil ním škodu žalobcovi. V tomto prípade preto existuje legitímny dôvod pochybovať o nestrannosti okresného súdu, ako aj nestrannosti sudcov tohto súdu, a to najmä preto, že:

„a) Žalobca chce, aby v konaní boli vypočutí ako svedkovia sudcovia okresného súdu na ktorom došlo k vykonaniu nesprávneho úradného postupu, a taktiež aby ako svedok vystúpil pred súdom predseda okresného súdu poverený riadením súdu, ako aj podpredseda okresného súdu a to z dôvodu dlhého časového rozsahu zásahu, ktorý pokrýva obdobie, kedy boli do hodnoteného úradného postupu zapájaní všetci zamestnanci súdu. Preto

rovnako tak do úvahy prichádzajú ako svedkovia aj vyšší súdny úradníci, či zamestnanci administratívy okresného súdu, ktorý nesprávny úradný postup uskutočnil. V prípade nevyhlúčenia okresného súdu z rozhodovania dôjde k ústavne neakceptovateľnej situácii, kedy budú proti sebe vypovedať sudcovia, ktorí zároveň pojednávajú rovnakú vec a síce sudcovia súdu, ktorý uskutočnil nesprávny úradný postup. V takejto situácii nie je možné rozumne predpokladať, že výpovede budú objektívne pravdivé, pretože sudca bude vypovedať pred kolegom sudcom, ktorý následne bude vypovedať pred ním o tej istej veci. Následné reťazenie výpovedí v sporoch rovnakého druhu na tom istom súde nemôže priniesť zdanie o spravodlivom výkone súdnej moci. Sudcovia a zamestnanci súdu by mali nutne v sporovom konaní v pozícii svedka predsudky, ktoré spochybňujú naplnenie požiadavky neustrannosti.

b) Na rovnakom mechanizme ako je opísaný pod písm. a) je založené spochybnenie zdania spravodlivosti v prípade výkonu dokazovania listinnými dôkazmi. Ak sudca bude vykonávať dôkaz listinou zo súdneho spisu (alebo súdneho oddelenia) kolegu a následne tento kolega bude vykonávať dôkaz listinou z jeho súdneho spisu (alebo súdneho oddelenia), pričom pôjde o spor rovnakého druhu, je zrejmé, že spravodlivé posúdenie nemožno predpokladať. Nemožno tiež predpokladať spravodlivé zadovážovanie listín zo súdneho oddelenia.

c) Otázky, ktoré by museli v súvislosti s posudzovaním nesprávneho úradného postupu sudcovia, ktorí sú kolegovia na tom istom súde, paralelne riešiť, a spôsob ako by ich riešili, by prejudikoval stanovisko súdu a nenáležite ovplyvňoval vývoj iných sporov rovnakého druhu prebiehajúcich na tom istom súde. V takomto prípade nemožno predpokladať zdanie spravodlivého výkonu súdnej moci. Sudcovia by opäť mali nutne v sporovom konaní predsudky, ktoré spochybňujú naplnenie požiadavky neustrannosti.

d) Súd musí byť *inter alia* nezávislý od strán v spore. Ak je súdom Okresný súd Žiar nad Hronom a na strane žalovaného stojí zástupca Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorý obhajuje postupy sudcu a zamestnancov Okresného súdu Žiar nad Hronom, aby tak dokázal, že v danej veci nešlo o nesprávny úradný postup Okresného súdu Žiar nad Hronom a škoda nenastala, nemožno hovoriť o tom, že súd je nezávislý od žalovaného ako strany v spore. Navyše ak podľa úpravy regresnej náhrady v zmysle ust. § 21 a nasl. zákona č. 514/2003 Z. z. bude Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky tým, kto bude

uplatňovať regresnú náhradu voči súdu a následne súd bude povinný uplatňovať regresnú náhradu voči zodpovednej osobe, teda sudcovi. Sudca má záujem na tom, aby žalovaný bol v spore úspešný a aby sa tak predišlo uplatňovaniu regresnej náhrady voči nemu, či jeho kolegom, zamestnancom súdu. Sudcovia by mali nutne v sporovom konaní predsudky vo vzťahu k ich regresnému postihu. Predsudky tohto druhu spochybňujú naplnenie požiadavky nestrannosti.“

Podľa sťažovateľky objektívna skutočnosť spočívajúca v tom, že jej žaloby o náhradu škody spôsobenej rozhodovaním sudcov okresného súdu majú byť prerokované a rozhodnuté sudcami toho istého okresného súdu, ktorí majú medzi sebou „*minimálne kolegiálny a väčšina isto i priateľský vzťah*“, vyvoláva dôvodnú pochybnosť o nezáujatosti všetkých sudcov okresného súdu, ktorí sa vzhľadom na dané okolnosti prípadu nemôžu javiť v očiach strán ako nezávislí. V tejto súvislosti sťažovateľka uviedla, že Krajský súd v Trnave, Krajský súd v Nitre a Krajský súd v Prešove dospeli vo viacerých svojich rozhodnutiach v skutkovo a právne obdobných veciach k opačnému právnemu záveru ako krajský súd vo svojich napadnutých uzneseniach.

Krajský súd podľa sťažovateľky v napadnutých uzneseniach dostatočne nevyhodnotil dôvody vylúčenia sudcov okresného súdu z prerokovania a rozhodovania predmetných vecí, ktorými sú:

„a) pomer sudcu k veci, ktorý má za následok jeho zaujatosť, v danej veci vyplýva aj z právneho záujmu sudcu na prejednávanej veci, pretože môže byť rozhodnutím súdu priamo dotknutý vo svojich právach;

b) nutnosť vylúčenia sudcu, ktorý získal o veci poznatky iným spôsobom, než z dokazovania na konaní;

c) ekonomickú závislosť.“

Podľa sťažovateľky „*sťažovateľ netvrdí a nikdy netvrdil, že sudcovia Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorí vydali touto ústavnou sťažnosťou napadnuté uznesenie... boli v jeho veci zaujatí. O napadnutom uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici... nerozhodoval vylúčený sudca (vylúčení sudcovia)! Dokonca ani na Okresnom súde Žiar nad Hronom*

nerozhodoval vylúčený sudca, pretože jediným ním uskutočneným úkonom (ktorému predchádzalo jeho rozhodnutie) bolo oznámenie predsedovi súdu podľa ust. § 15 ods. 1 OSP, teda splnenie zákonom definovanej povinnosti slúžiacej na zabezpečenie spravodlivosti v občianskom súdnom konaní. V danej veci nie je možné nastoliť nápravu porušených práv podaním dovolania z dôvodu podľa ust. § 237 písm. g) OSP (dovolanie nie je prípustné)! Dovolanie nie je prípustné ani z iných všeobecných dôvodov...“.

V tejto súvislosti sťažovateľka poukázala na konania ústavného súdu vo veciach vedených pod sp. zn. I. ÚS 265/05, sp. zn. III. ÚS 24/05 a sp. zn. III. ÚS 74/2011, v ktorých tento preskúmaval rozhodnutia súdov o zaujatosti sudcov. Sťažovateľka taktiež poukázala na odôvodnenie publikovaného uznesenia (40/1998 ZSP) Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Cdo 20/97, v ktorom tento súd vyslovil: *„Na prejednanie opravného prostriedku (odvolania či dovolania) proti rozhodnutiu nadriadeného súdu, ktorým tento rozhodoval o vylúčení sudcov príslušného súdu, nie je daná príslušnosť žiadneho súdu. Preto Najvyšší súd v takomto prípade konanie o opravnom prostriedku zastaví (§ 104 ods. 1 v spojení s § 243c O. s. p.).“*

Z uvedeného podľa sťažovateľky vyplýva *„v právnom štáte jednoznačný záver, že vo veci je daná právomoc Ústavného súdu Slovenskej republiky rozhodnúť o podanej ústavnej sťažnosti, pričom vzhľadom k existencii viac ako 10.000 pozitívnych rozhodnutí krajských súdov Slovenskej republiky, ktoré predložil sťažovateľ ústavnému súdu ako dôkazy v konaní a ktoré svedčia o jednoznačnej potrebe vylúčiť okresné súdy z prejednávania a rozhodovania vecí s predmetom náhrady škody, neostáva nič iné, len zo strany ústavného súdu vyhovieť princípu legality a princípu právnej istoty a rozhodnúť podľa predloženého petitu“.*

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví, že uzneseniami krajského súdu sp. zn. 3 NcC 362/2012, sp. zn. 3 NcC 368/2012, sp. zn. 3 NcC 369/2012, sp. zn. 3 NcC 373/2012, sp. zn. 3 NcC 370/2012, sp. zn. 3 NcC 358/2012, sp. zn. 3 NcC 359/2012, sp. zn. 3 NcC 360/2012, sp. zn. 3 NcC 361/2012, sp. zn. 3 NcC 364/2012, sp. zn. 3 NcC 365/2012, sp. zn. 3 NcC 378/2012,

sp. zn. 3 NcC 366/2012, sp. zn. 3 NcC 367/2012, sp. zn. 3 NcC 382/2012, sp. zn. 3 NcC 383/2012, sp. zn. 3 NcC 353/2012, sp. zn. 3 NcC 354/2012, sp. zn. 3 NcC 355/2012, sp. zn. 3 NcC 356/2012, sp. zn. 3 NcC 357/2012, sp. zn. 3 NcC 371/2012, sp. zn. 3 NcC 372/2012, sp. zn. 3 NcC 377/2012, sp. zn. 3 NcC 376/2012, sp. zn. 3 NcC 374/2012, sp. zn. 3 NcC 375/2012, sp. zn. 3 NcC 379/2012, sp. zn. 3 NcC 380/2012 a sp. zn. 3 NcC 381/2012 z 19. októbra 2012 (ďalej aj „predmetné uznesenia krajského súdu“) boli porušené jej základné práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, citované uznesenia krajského súdu zruší a veci vráti krajskému súdu na ďalšie konania a prizná jej primerané finančné zadostučinenie, ako aj úhradu trov konania.

Sťažovateľka súčasne navrhuje, aby ústavný súd podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) „vydal dočasné opatrenie, ktorým rozhodne o odklade vykonateľnosti“ predmetných uznesení krajského súdu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje vo viazanosti petitom, teda tou časťou sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí rozsah predmetu konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na to môže ústavný súd sťažnosť predbežne prerokovať, resp. následne o nej rozhodnúť len z hľadiska toho, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv. Platí to predovšetkým v situácii, keď je sťažovateľ zastúpený zvoleným advokátom (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05, IV. ÚS 287/2011).

Sťažovateľka namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru označenými uzneseniami krajského súdu.

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že krajský súd uznesením sp. zn. 3 NcC 353/2012 z 19. októbra 2012 (napadnuté uznesenie krajského súdu, pozn.) spojil na spoločné konanie vedené týmto súdom pod sp. zn. 3 NcC 353/2012 okrem iných i konania vedené pod sp. zn. 3 NcC 362/2012, sp. zn. 3 NcC 368/2012, sp. zn. 3 NcC 369/2012, sp. zn. 3 NcC 373/2012, sp. zn. 3 NcC 370/2012, sp. zn. 3 NcC 358/2012, sp. zn. 3 NcC 359/2012, sp. zn. 3 NcC 360/2012, sp. zn. 3 NcC 361/2012, sp. zn. 3 NcC 364/2012, sp. zn. 3 NcC 365/2012, sp. zn. 3 NcC 378/2012, sp. zn. 3 NcC 366/2012, sp. zn. 3 NcC 367/2012, sp. zn. 3 NcC 382/2012, sp. zn. 3 NcC 383/2012, sp. zn. 3 NcC 354/2012, sp. zn. 3 NcC 355/2012, sp. zn. 3 NcC 356/2012, sp. zn. 3 NcC 357/2012, sp. zn. 3 NcC 371/2012, sp. zn. 3 NcC 372/2012, sp. zn. 3 NcC 377/2012, sp. zn. 3 NcC 376/2012, sp. zn. 3 NcC 374/2012, sp. zn. 3 NcC 375/2012, sp. zn. 3 NcC 379/2012, sp. zn. 3 NcC 380/2012 a sp. zn. 3 NcC 381/2012 (výrok 1 napadnutého uznesenia krajského súdu) a rozhodol o (ne)vylúčení konkrétnych sudcov okresného súdu z pojednávania a rozhodovania tam označených civilných vecí (výroky 2 až 8 napadnutého uznesenia krajského súdu)

Z uvedeného teda vyplýva, že krajský súd rozhodol o námietkach sťažovateľky v konaniach o jej žalobách o náhradu škody napadnutým uznesením (uznesenie krajského súdu sp. zn. 3 NcC 353/2012 z 19. októbra 2012, pozn.), a nie uzneseniami sp. zn. 3 NcC 362/2012, sp. zn. 3 NcC 368/2012, sp. zn. 3 NcC 369/2012, sp. zn. 3 NcC 373/2012, sp. zn. 3 NcC 370/2012, sp. zn. 3 NcC 358/2012, sp. zn. 3 NcC 359/2012, sp. zn. 3 NcC 360/2012, sp. zn. 3 NcC 361/2012, sp. zn. 3 NcC 364/2012, sp. zn. 3 NcC 365/2012, sp. zn. 3 NcC 378/2012, sp. zn. 3 NcC 366/2012, sp. zn. 3 NcC 367/2012, sp. zn. 3 NcC 382/2012, sp. zn. 3 NcC 383/2012, sp. zn. 3 NcC 354/2012, sp. zn. 3 NcC 355/2012, sp. zn. 3 NcC 356/2012, sp. zn. 3 NcC 357/2012, sp. zn. 3 NcC 371/2012, sp. zn. 3 NcC 372/2012, sp. zn. 3 NcC 377/2012, sp. zn. 3 NcC 376/2012, sp. zn. 3 NcC 374/2012, sp. zn. 3 NcC 375/2012, sp. zn. 3 NcC 379/2012, sp. zn. 3 NcC 380/2012 a sp. zn. 3 NcC 381/2012 z 19. októbra 2012 (citované uznesenia krajský súd ani nevydal, pozn.). Za týchto okolností by ústavný súd uplatnením formalistického prístupu k preskúmaniu sťažností sťažovateľky (okrem sťažnosti vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 11644/2013) v zhode s príslušnou časťou ich petitu mohol konštatovať, že citovanými uzneseniami krajského súdu, ktoré v skutočnosti krajský súd ani nevydal, nemohlo dôjsť k porušeniu sťažovateľkou označených základných práv podľa ústavy a práva podľa dohovoru, a na tomto základe sťažnosti sťažovateľky (okrem sťažnosti vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 11644/2013) odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Aj napriek uvedenému však ústavný súd s prihliadnutím na požiadavku materiálneho chápania ochrany základných práv pristúpil v rámci predbežného prerokovania sťažností k ich preskúmaniu z pohľadu možnej existencie ďalších dôvodov, ktoré by mali za následok ich odmietnutie v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a to s prihliadnutím na príčinnú súvislosť medzi sťažovateľkou namietaným porušením základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a napadnutými uzneseniami krajského súdu, ktorými krajský súd rozhodol o námietkach zaujatosti sťažovateľky v predmetných konaniach vedených týmto súdom.

II.1 K bodu 1 výroku tohto uznesenia

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí na spoločné konanie, avšak v súlade s § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy primerane použiť na prípadné spojenie vecí § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 11051/2013, sp. zn. Rvp 11619/2013, sp. zn. Rvp 11620/2013, sp. zn. Rvp 11621/2013, sp. zn. Rvp 11622/2013, sp. zn. Rvp 11629/2013, sp. zn. Rvp 11630/2013, sp. zn. Rvp 11631/2013, sp. zn. Rvp 11632/2013, sp. zn. Rvp 11634/2013, sp. zn. Rvp 11635/2013, sp. zn. Rvp 11636/2013, sp. zn. Rvp 11637/2013, sp. zn. Rvp 11638/2013, sp. zn. Rvp 11639/2013, sp. zn. Rvp 11640/2013, sp. zn. Rvp 11644/2013, sp. zn. Rvp 11645/2013, sp. zn. Rvp 11646/2013, sp. zn. Rvp 11647/2013, sp. zn. Rvp 11648/2013, sp. zn. Rvp 11650/2013, sp. zn. Rvp 11651/2013, sp. zn. Rvp 11652/2013, sp. zn. Rvp 11653/2013, sp. zn. Rvp 11654/2013, sp. zn. Rvp 11655/2013, sp. zn. Rvp 11656/2013, sp. zn. Rvp 11657/2013 a sp. zn. Rvp 11658/2013, z ktorých vyplýva ich právna a skutková súvislosť, a prihliadajúc taktiež na totožnosť v osobe sťažovateľky a rozhodnutia krajského súdu, proti ktorým tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, aplikujúc § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 112 ods. 1 OSP, tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

II.2 K bodu 2 výroku tohto uznesenia

Podľa § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

Prekážka prv začatého konania (litispencia) bráni tomu, aby na ústavnom súde prebiehali dve konania, prípadne viac konaní v tej istej veci. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identitou účastníkov konania. O prekážku litispencie nejde, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov totožnosti veci.

Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 9954/2013, sp. zn. Rvp 11069/2013, sp. zn. Rvp 11070/2013, sp. zn. Rvp 11074/2013, sp. zn. Rvp 11071/2013, sp. zn. Rvp 11055/2013, sp. zn. Rvp 11054/2013, sp. zn. Rvp 11053/2013, sp. zn. Rvp 11052/2013, sp. zn. Rvp 11049/2013, sp. zn. Rvp 11097/2013, sp. zn. Rvp 11094/2013, sp. zn. Rvp 11096/2013, sp. zn. Rvp 11095/2013, sp. zn. Rvp 11090/2013, sp. zn. Rvp 11089/2013, sp. zn. Rvp 11060/2013, sp. zn. Rvp 11059/2013, sp. zn. Rvp 11058/2013, sp. zn. Rvp 11057/2013, sp. zn. Rvp 11056/2013, sp. zn. Rvp 11072/2013, sp. zn. Rvp 11073/2013, sp. zn. Rvp 11078/2013, sp. zn. Rvp 11077/2013, sp. zn. Rvp 11075/2013, sp. zn. Rvp 11076/2013, sp. zn. Rvp 11093/2013, sp. zn. Rvp 11092/2013 a sp. zn. Rvp 11091/2013 na ústavnom súde prebiehajú konania o sťažnostiach sťažovateľky doručených 28. januára 2013 a 4. marca 2013, v ktorých namieta porušenie tých istých základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením sp. zn. 3 NcC 353/2012 z 19. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie aj konania o námietkach zaujatosti vedené pod spisovými značkami sp. zn. 3 NcC 362/2012, sp. zn. 3 NcC 368/2012, sp. zn. 3 NcC 369/2012, sp. zn. 3 NcC 373/2012, sp. zn. 3 NcC 370/2012, sp. zn. 3 NcC 358/2012, sp. zn. 3 NcC 359/2012, sp. zn. 3 NcC 360/2012, sp. zn. 3 NcC 361/2012, sp. zn. 3 NcC 364/2012, sp. zn. 3 NcC 365/2012, sp. zn. 3 NcC 378/2012, sp. zn. 3 NcC 366/2012, sp. zn. 3 NcC 367/2012, sp. zn. 3 NcC 382/2012, sp. zn. 3 NcC 383/2012, sp. zn. 3 NcC 354/2012, sp. zn. 3 NcC 355/2012, sp. zn. 3 NcC 356/2012, sp. zn. 3 NcC 357/2012, sp. zn. 3 NcC 371/2012, sp. zn. 3 NcC 372/2012, sp. zn. 3 NcC 377/2012, sp. zn. 3 NcC 376/2012, sp. zn. 3 NcC 374/2012, sp. zn. 3 NcC 375/2012, sp. zn. 3 NcC 379/2012, sp. zn. 3 NcC 380/2012

a sp. zn. 3 NcC 381/2012 a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Podľa zistenia ústavného súdu vo veciach vedených pod uvedenými spisovými značkami vystupujú identickí účastníci konania (sťažovateľka a krajský súd), predmet uvedených konaní je identický (namietané porušenie sťažovateľkiných základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením) a sťažnosti vychádzajú z totožnej právnej argumentácie.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že začatie konaní pod sp. zn. Rvp 9954/2013, sp. zn. Rvp 11069/2013, sp. zn. Rvp 11070/2013, sp. zn. Rvp 11074/2013, sp. zn. Rvp 11071/2013, sp. zn. Rvp 11055/2013, sp. zn. Rvp 11054/2013, sp. zn. Rvp 11053/2013, sp. zn. Rvp 11052/2013, sp. zn. Rvp 11049/2013, sp. zn. Rvp 11097/2013, sp. zn. Rvp 11094/2013, sp. zn. Rvp 11096/2013, sp. zn. Rvp 11095/2013, sp. zn. Rvp 11090/2013, sp. zn. Rvp 11089/2013, sp. zn. Rvp 11060/2013, sp. zn. Rvp 11059/2013, sp. zn. Rvp 11058/2013, sp. zn. Rvp 11057/2013, sp. zn. Rvp 11056/2013, sp. zn. Rvp 11072/2013, sp. zn. Rvp 11073/2013, sp. zn. Rvp 11078/2013, sp. zn. Rvp 11077/2013, sp. zn. Rvp 11075/2013, sp. zn. Rvp 11076/2013, sp. zn. Rvp 11093/2013, sp. zn. Rvp 11092/2013 a sp. zn. Rvp 11091/2013 bráni tomu, aby proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 3 NcC 353/2012 z 19. októbra 2012 prebiehali pred ústavným súdom súbežne aj ďalšie konania, a preto bolo potrebné sťažnosti vedené pod sp. zn. Rvp 11051/2013, sp. zn. Rvp 11619/2013, sp. zn. Rvp 11620/2013, sp. zn. Rvp 11621/2013, sp. zn. Rvp 11622/2013, sp. zn. Rvp 11629/2013, sp. zn. Rvp 11630/2013, sp. zn. Rvp 11631/2013, sp. zn. Rvp 11632/2013, sp. zn. Rvp 11634/2013, sp. zn. Rvp 11635/2013, sp. zn. Rvp 11636/2013, sp. zn. Rvp 11637/2013, sp. zn. Rvp 11638/2013, sp. zn. Rvp 11639/2013, sp. zn. Rvp 11640/2013, sp. zn. Rvp 11644/2013, sp. zn. Rvp 11645/2013, sp. zn. Rvp 11646/2013, sp. zn. Rvp 11647/2013, sp. zn. Rvp 11648/2013, sp. zn. Rvp 11650/2013, sp. zn. Rvp 11651/2013, sp. zn. Rvp 11652/2013, sp. zn. Rvp 11653/2013, sp. zn. Rvp 11654/2013, sp. zn. Rvp 11655/2013, sp. zn. Rvp 11656/2013, sp. zn. Rvp 11657/2013 a sp. zn. Rvp 11658/2013 odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu neprípustnosti vyplývajúceho z § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. septembra 2013